

NAŠ GLAS

Glasilo Zveze državnih nameščencev za Slovenijo v Ljubljani.

Uredništvo: Ljubljana, Bohoričeva ulica štev. 12. — Upravništvo: Ljubljana, Vodnikov trg štev. 5/l. — Poštni ček. rač. štev. 11.461.

Generalmajor u. m. Ante Lesić:

Pripravljamo se za izbore.

Pitanje državnih namještenika i s njim u savezu pitanje staroumirovljenika boluje na tom, što ga lječnici ne uzimaju ozbiljno i misle, da je vreme za njega ipak najpodesniji lijek. Pošto neima izgleda, da bi se ti lječnici dali o drugom osvledočiti, zato je pojava posve prirodna, da se bolesnici počinju sami lječiti i pobrinuti se, da im se ozdravljenje posporješi.

Po vlastitim zastopnicima u narodnoj skupštini doći do riječi, to bi po osvledočenju tih bolesnika, bio prvi i najnužniji korak za postavljenom cilju.

Prigodom prošlih izbora, veli se, da se taj korak nije smio riskirati, jer bolesnici nijesu bili dosta čvrsto organizirani. Mnogi su osvledočeni, da bi doživljeli blamažu, kad bi se usudili sa kojom vlastitom listom stupiti na izbornu bojište. Možebiti, ali to je sigurno, da se je u organizaciji osjetilo kao velika smetnja, sto državni namještenici i umirovljenici nesmijedoše otvoreno agitirati za namjeravani istup, tobože zato, što je činovnički savez nepolitično društvo.

Zamjerkā bi bila opravdana, kad se kod nas iz obskrbe nebi pravilo političko pitanje, ali pošto svaki zalogaj svakdanjega kruha, za činovnika i penzionera odvisi od političkog razpoloženja vladajućih stranaka zato je nelogočno činovničkom savezu zamjeriti nakanu, putem politike postarati se za poboljšanje svoga socialnog položaja.

Ta ne naravna zabrana se može samo raztumačiti, sa onom bezprimjernom osjetljivosti naših stranaka, kojom one na svaku kuglijicu paze, koju bi izgubiti mogle. A to je bez dvojbe, da bi samostalna činovnička lista i izvan činovničkih redova našla dosta prijatelja, koji nikako nemogu pojmiti, zašto baš činovnički i penzioneri, kao državni radnici, pri tolikim porezima, kao konsumenti i kupci, ne važe skoro ništa.

A. Merkička:

Umor in samomor.

Točno ob osmi uri je službujoči policijski komisar četrtega okraja prejel nujno pismo. Komisar se je baš zleknil na široki naslanjač, da bi malce zadremal. Ko je zagledal veliko kuverto z naslovom, napisanim očividno v največji naglici in nervoznosti, jo je žurno odprl. Iz kuverte je potegnil list belega, satiranega papirja, ga začel čitati in bliskovito skočil pokoncu. Pred njegovimi strmečimi očmi je stala tale izpoved:

Gospod komisar!

Ko boste te vrsteci držali v svojih rokah, sem jaz, Justin Valnez, lastnoročno ubil svojo ženo, rojeno Schönborn. Davi sem se uveril, da me varu z mladim Kolatnjem, blaziranim, brezposelnim človekom, in po celem mestu razvptim vetrnjakom. Odločil sem se, da napravim namah konec dolgi vrsti peklenskih muk... Verujte mi, gospod komisar, malo je ljudi, ki bi bili velikodušnejši od mene in ki bi gledali na slabosti milega bitja skozi prste. Oproščal sem ji neprestano, njena ljubkost, njeno laskanje me je neštetokrat napotilo, da sem

činovnički savez je nepolitično društvo — to je dobro — ali v doba izbora tom savezu zamjeriti, da on iz svoje sredine izbere kandidata, koji bi imao zadaču, interese tog saveza u skupštini zastupati, to niti je dobro, ni prirodno. To je pravo, koje se svakom drugom gradjaninu i udruženju u državi ne osporava.

Iz toga uzroka bila bi dužnost činovničkog saveza pobrinuti se, da mu se to pravo za budućnost, bez prikora osigura. To bi bio prvi i najvažniji pripravni korak, za buduce izbore i jedini put, kojim bi za svoje članove mogao izvojštiti, što im je za život potrebno.

Naše zahteve.

(Konec)

III.

a) Da se čl. 344. finansijskog zakona za 1928—29. godinu predvidjena revizija zakona o činovnicima protegne na sve državne penzionere bez razlike;

b) Da se s obzirom na pogoršano i inače bijedno stanje državnih činovnika uslijed novog zakona o porezu i zakona o stanicima novi činovnički doprinos za fond za porodične penzije, koji se ima osnovati i po novom činovničkom zakonu, ne smije biti viši od 1 do 3 % od plaće;

c) Da se prevodenja krunskih penzionera izvrši u roku od mjesec dana i da se to prevodenje ni u kom slučaju više ne odugovlači;

d) Da se odluka ministarskog savjeta od 8. X. 1924. godine Dr. br. 107201. o dodacima na skupoču penzionerima primjeni i na one penzionere, koji su penzionirani po odredbama zakona o žandarmerijskom fondu;

e) Da se povuče tumačenje člana 144 zakona o činovnicima i čl. 337. finansijskog zakona za god. 1928.—29., te da se prizna pravo na penziju i onim udovama penzionera, koje su stopile u brak kad im je muž već bio u penziji;

popustil in ji odpustil. Da pa imam za tekmece takega zelenca, to je zame ponižanje, katerega ne morem pretrpeti, kaj šele oprostiti. In tako sem po vsestranskem, temeljitem premišljevanju sklenil, da ubijem injo i sebe, da napravim konec neizrekljivim mukam. Čvrsta volja mi bo pomagala, da svoj sklep izvršim.

Justin Valnez, Mihajlovo nabrežje 4.

Zvonec je udaril alarm. Odred, ki je v pripravljenosti, je bil hitro nared za odhod. Avto je besno drevil po tihih ulicah v smeri Mihajlovega nabrežja. Na oglu neke ulice se je ustavil. Komisija je jadrno pohitela k hiši št. 4. Užgali so žepne svetiljke. Tabla z napisi se je zasvetila: Valnez, I. nadstropje. V prvem nadstropju je bil prostor precej medlo razsvetljen. Strašni zločin se je moral odigrati tu. Pred vratil je dal komisar poslednja navodila. »Po prstih! Tiho se moramo splaziti v hišo, da preprečimo zločin, če se še ni dogodil. Torej naprej, brez najmanjšega hrupa!« Zasvetil se je vitrih. Ključavica na vratih je zaskripala in se odprla. Četvero oseb je smuknilo v vežo in se plazilo na stopnišče. Pred prvim nadstropjem se je trojica za hip ustavila. Komisar je stopil k stanovanjskim vra-

„NAS GLAS“ izide vsakega desetega dvajsetega in zadnjega v mesecu.

Celoletna naročnina Din 40—
Polletna naročnina " 20—

Četrtletna naročnina " 10—

Za inozemstvo je dodati poštnino.

— Oglas po ceniku. —

Žrtev.

Z rosnegata lista pada na zemljo hrošč, ves zaspans. Strahu se potuli. Tropa požrešnih mravjev se zgrne okoli njega in se ga loti pri živem telesu. Sporeko se:

1. mravlja: »Pusti! Še nikdar ni bil interes mravljišča v večji nevarnosti!«

2. mrav.: »Žpar, govedo, propalica, molč!«

3. mr.: »Mir mravljam na zemlji!«

A že bukne vika, mravlje se stepo. Obrizgavajo se s strupom; nekaj jih pada s pregriznjenimi zadki.

Srakoper sede na bližnji grm ter opazuje mesarsko klanje pod drevesom. Šine po hrošča, ga odnese in nasadi na trn.

1. mravlja: »Zaradi miru v hiši sem pobijal.«

2. mrav.: »Ti si slabši od rodnega brata.«

3. mr.: Smiluj nas! — kriv je, ker je padel z drevesa!«

Srakoper: »Lepa trojica, jaz pa bog,« in čavne po ubogem hroščku.

Fič.

f) da se penzionerima ne obustavlju dodaci na skupoču u slučaju nuzgredne zarade;

g) Da se penzionerima isplačuje oduzeta im stanarina rješenjem od 7. oktobra 1924. godine;

h) Da advokati ne mogu biti postavljeni za velike župane i time teretiti penzioni fond;

i) Da se nacionalni rad naplačuje na drugi način, a ne na račun činovničkog penzionog fonda;

j) Da se odredbe člana 152. zakona o činovnicima, po kojih se količina lične penzije određuju istom odlukom, kojim se službenik penzionira, a porodična najdalje za mjesec dana od dana prijave smrti penzioniranog činovnika — primjenjuje, a ne da penzioneri i njihove porodice mjesecima čekaju na reguliranje penzije;

IV. — a) Da se u specijalni zakon o finansijskoj kontroli unese odredba o obra-

tom in vzel v roke dleto. Ključavica ni popustila. Čulo se je škrtanje, zapah se ni odmaknil. Četvero ljudi je pritajevalo svoj dih. Po par trenutkih se je ogled ponovil... Škrtanje, samo škrtanje...

Znotraj se je nekaj premikal. Vratom so se bližali lažni koraki. Komisar je odstopil od vrat in se naslonil na zid. Neki ženski glas je vpraševal pritajeno: — Kdo tukaj? — Četvero ljudi je pozabilo še nadalje zadrževati sapo. Znotraj se je odmaknil zapah. Komisar je molče priskočil, pritisnil deklici roko na usta in jo potegnil na stopnišče. »Da mi ne črhneš besedice!«

Zepne svetiljke so se zasvetile. Naglo se je približal eden izmed policajev. Dekle so odvedli na hodnik, kjer so jo pričeli takoj šepetajo zaslijevati.

»Kje je gospoda?« — »V salonu.« — »Kdaj je prišel gospodar domov?« »Ob osmih.« »Ste-li kaj slišali, kak šum?« »Prerekali so se,« je ječljalo deklici vznemirjeno. »In potem?« »Potem me je poslal gospod, da predam brzojavko.« »Kdaj ste se vrnili, in ste slišali kaj sumljivega?« »Ne, bila je grobna tišina.«

»Grobna tišina,« je vzklikanil komisar, po-

zovanju disciplinskih sudova kod svih oblasnih inspektorata financijske kontrole;

b) Da se činovnici financijske kontrole sa istim kvalifikacijama i istim dužnostima razvrstaju u istu kategoriju, a ne jedni u II a jedni u III kategoriju;

c) Da se preglednici financijske kontrole, kao starješine nadleštva prevedu u III kategoriju;

d) Da se svima činovnicima financijske kontrole, koji su u medjuvremenu od 1. januara do 30. aprila 1925. godine bili penzionirani priznaju sva ona prava i povlastice, koja su data njihovim drugovima koje je uredba od 25. aprila 1925. godine o dovođenju u saglasnost zakona o organizaciji financijske kontrole sa zakonom o činovnicima, u službi, pa bilo da su oni poslje toga vraćeni u službu, ili da su poslje toga ponovno penzionirani;

e) Da se svi oni sreski upravnici financijske kontrole, koji su u aprilu ove godine bili smijenjeni sa uprave i postavljeni na niža mesta, vrate na svoja ranija mesta;

f) Da se zvaničnicima financijske kontrole prizna pravo na putne troškove prilikom vršenja službe kao i zvaničnicima ostalih struka;

g) Da se oni zvaničnici financijske kontrole koji imaju potrebne školske i stručne kvalifikacije, prevedu u odgovarajuću kategoriju, i da se za njih predvide mesta u budgetu, kao što je slučaj kod ostalih struka;

h) Da se odredba u financijskom zakonu za 1928.—29. godinu u pogledu ženidbe organa financijske kontrole izmjeni u toliko što će se ona odobriti svim stalnim organima, koji imaju 4. godine službe.

V. — a) Da poreskim činovnicima i službenicima povrati ukinuti im zakonski odmor za 1928. godinu od strane g. ministra financija;

b) Da se čl. 348. financijskog zakona za 1928.—29. godinu dopuni na taj način što će se i zvanje državnih službenika, koja ne ulaze u činovničke kategorije na koja se mogu postavljati pojedina lica kao dnevničari, izuzeti i zvanje poreskog ekzekutora;

c) Da se odredba člana 114. financijskog zakona za 1928.—29. g. po kojoj se poreski ekzekutori, koji nemaju propisne školske kvalifikacije ali su navršili najmanje pet godina isključivo na službi utjerivanja poreza, mogu postaviti za zvaničnike, — jednom za uvijek ozakoni.

VI. — a) Da se izvrši povečanje prisnadežnosti služiteljima i dnevničarima;

b) Da se služiteljima da službeno odielo koje su imali do 1923. godine;

c) Da se zvaničnicima i služiteljima prizna stalnost poslike tri godine službovanja;

d) Da se zakonom stečeno pravo zvaničnika i služitelja vrati na snagu i svi razvrstani preko tri godine vrate od dnevničara i na budget;

e) Da se i dalje isplaćuje sudskim stražarima dodatak na noćnu službu, koji se ne isplaćuje od 1. aprila 1928. godine a koji je članom 140. financijskog zakona ukinut;

f) Da se za narednu budgetska godinu iz financijskog zakona izbace odredbe čl. 140. i 348. financijskog zakona za 1928.—29. godinu.

Pošto je skupština jednoglasno primila ovu rezoluciju stavlja se u zadatku Glavnog Savezu da je dostavi kraljevskoj vladu, t. j. predsjedniku ministarskog savjeta kao i svima gg. ministrima; predsjedniku narodne skupštine, predsjedniku financijskog odbora narodne Skupštine kao i istaknutijim narodnim poslanicima; da se rezolucija tekstualno preda predstavnicima štampe u Beogradu, Zagrebu, Ljubljani, Sarajevu, Skoplju, Cetinju i Novom Sadu i da se umole da istu preko dnevnih listova objave.«

Tolmačenje uradn. zakona.

(Nadaljevanje)

Objašnjenje u pitanju prava na porodične dodatke penzionera za članove porodice, koji se bave slobodnom profesijom.

Povodom jednog konkretnog slučaja u pogledu pripadnosti porodičnog dodatka ženi penzionera, koja se bavi slobodnom profesijom donijela je Generalna direkcija državnog računovodstva u Beogradu aktom od 8. marta t. g. DR. Br. 29.191 slijedeće obavještenje:

»U povodu više presuda državnog Savjeta kojima je državni savjet stao na gledište, da se na penzionere, čiji članovi porodice se bave stalnim radnjama, ne može primjeniti odredba drugog stava čl. 16. Odluke ministarskog savjeta DI. Br. 107.201/1924. utvrdilo je ovo ministarstvo slijedeću praksu kod ocjene ovog pitanja.

Penzioneri koji su se u svoje vrijeme bavili samostalnim radnjama ili slobodnim profesijama, pa su kasnije, da izbjegnu ograničenju prava na dodatke u čl. 16. navedene odluke, preneli svoje radnje na svoje članove porodice ili pak, u istom cilju prestali da se bave radnjama, a ovima su zatim počeli da se bave članovi njihovih porodica, nemaju pravo ni na lične ni na porodične dodatke na skupoču, na

vprašal komisar osorno. »Toda prosim, gospoda, niti na um mi ne prihaja kaj takega. Recite mi, gospod komisar, ali bi vi mogli ubiti tako ljubeznivo, dražestno bitje?«

»Jaz?« ga je začudeno gledal komisar. »Seveda ne! A vi ste pisali, da ima vaša žena — — —«

»Slabosti. Seveda. Moj Bog, kaj smo mi angeli, kaj ste vi popolni, gospod komisar?«

»Nisem, tristo zelenih, nisem! — — je vzkliknil komisar razjarjeno. »A čemu mi vse to pripovedujete? Kaj mislite, da smo se prišli zabavat?«

»Kaj hočete s tem reči?« je vprašal ozloviljen Justin. »Menda ne boste zahtevali, da iz ljubezni do policije ubijem sebe in svojo ženo?«

Komisar je obstal kakor okamenel.

»Gospod,« je nadaljeval Justin resno: »Trebala je, da se štejete za srečnega, da ste prišli semkaj zaman. Vi me pa medtem navajate k umoru. Ne morem si sedaj vzeti življenja samo zato, da zadovoljim vašim kriminalističnim strastem. Opasne ideje gojite pod to vašo uniformo, dragi gospodje policiji!«

»Dovolite gospod — — —«

Justin se je okrenil, stopil k vratom in jih malo odpril.

osnovu odredbe čl. 16. odluke ministarskog savjeta DR. Br. 107.201/1924. jer iz činjenice, da su oni preneli svoje radnje na članove porodice, mora se zaključiti, da je ovakav prenos uslijedio zato, da se mimoidje zakonsko ograničenje prava na dodatke na skupoču, pa se takav prenos za ocjenu prava na dodatke ne uzima u obzir.

Na penzionere pak, koji se nikada nisu bavili samostalnim radnjama ili slobodnim profesijama, niti su u njima ma kako učestvovali, već su se ovim radnjama odnosno zajimanjima od uvijek bavili samo članovi porodice, ne može se primjeniti čl. 16. odluke ministarskog savjeta DR. Br. 107.201/1924. već samo odredbe o ograničenju prava na porodične dodatke za odnosne članove porodice, ako predleže uslovi u ovim propisima predviđeni.«

Odluka ministarskog savjeta DR. Br. 99.000 ex 1926. odnosi se i na one penzionere, koji uživaju po čl. 7. tač. 1. i 2. odluke ministarskog savjeta DR. Br. 107.201 : 1924. ustanovljen minimum ličnog dodatka.

Povodom pojavljenog pitanja, da li se ustanove ministarskog savjeta DR. Br. 99.000 od 23. jula 1926. god. u pogledu smanjivanja ličnog dodatka na skupoču imaju primjenjivati i na one penzionere, koji uživaju po čl. 7. tačke 1. i 2. odluke ministarskog savjeta od 8. oktobra 1924. god. DR. Br. 107.201 ustanovljeni minimum ličnog dodatka na skupoču donijela je Generalna direkcija državnog računovodstva rješenjem od 25. februara 1928. DR. Br. 24.019 slijedeće objašnjenje:

»Odluka ministarskog savjeta DR. Broj 99.000/1926. odnosi se i na one lične penzionere i penzionerke, kojima lični dodatak na skupoču pripada u minimalnom iznosu, predviđenom u tač. 1. i 2. čl. 7 odluke ministarskog savjeta DR. Br. 107.201/1924.«

Pravo na penziju po novom zakonu o činovnicima sirota koje uživaju milostinju po stariim zakonima.

Od Ministarstva pravde, Centralne komisije za izvršenje zakona o činovnicima zatraženo je mišljenje u ovom predmetu:

»Zakonito kćerka jednog državnog penzionera uživa milostinju od 180 K. Ova joj milostinja bila podijeljivana dosada na tri godine.

Zadnji put joj je produljena do 12. novembra ove godine. Pošto je ista stara 61 godinu te prema liječničkom nalazu i mnijenju inspektorata ministarstva narodnog zdravlja u Zagrebu pronadjena trajno nesposobnom

»Valerija, pridi, prosim, za trenutek semkaj!«

Tako nato so se odprla vrata. Valerija je vstopila, mlada, lepa žena v »negližeu«. Vsa začudena je motrila okoli sebe s svojimi divnim sinjimi očmi.

»Pomisli samo,« je govoril Justin z bolnim glasom, »ta gospoda tukaj želi, da se midva ubijeva radi par neumnih vrstic.«

»Ali gospod — — — je zajecljal komisar.

»Bodite tako pošteni, gospod, in priznajte, da bi rajši videli, da ste nas našli v nekem gnusnem položaju, v mlakuži kryi nemara. Toda« je nadaljeval čedalje bolj razburjeno, »kaj bi vi mogli ubiti tako divno bitje?«

»Bog obvaruj!« je vzkliknil pikro komisar.

»Sram vas bilo, gospod,« je dejal otožno Justin. »Po vašem zlobnem obrazu sklepam, da teh besed niste izpregovorili iskreno. Oh, kakor vas jaž zamičujem radi takega surovega srca, radi tega vašega pohlepa po senzacijah. Zbogom, gospoda! Bog ne daj, da bi se še kedaj srečali.«

Objel je dražestno Valerijo okoli pasu in jo odvedel v sobo.

— — —
Avto je besno drevil po tihih ulicah.

mignil svojim spremjevalcem in že so hiteli vsi skupaj urno v stanovanje.

Po preprogi so se splazili neslišno k salonu. Komisar je nastavil uho na ključavnico in prisluškoval. Obraz se mu je zvedril in umiril. Prsa so se mu širila. »Pripeljite dekle!« je šepnil enemu izmed svojih spremjevalcev. Dekle je stopilo predenj. »Stopite notri in javite gospodu, da želite dva gospoda nemudoma govoriti z njim!« Dekle je potrkalo in odšlo v sobo. »Odvedite gospoda v mojo sobo,« je govoril neki zamolkel, zvonek glas.

Uradnika sta stopila z dekletom v gospodarjevo sobo. Tako se je pojavil tudi Justin, majhen, priljuden človek, kakih 40 let in nekaj poživjoval.

»Dober večer, gospoda!«

Dve policijski čepici sta se zasvetili. »Toda gospoda, kaj pomeni vse to?« je vprašal začudeno Justin. »Kaj niste prejeli moje brzojavke?« »Kakšno brzojavko?« ga je strogo zavrnil komisar. »Pred pol ure sem oddal brzojavko, v kateri sem vse preklical.« »Preklical?« ga je vprašal komisar s prezirljivim pogledom. »Da, gospoda,« se je ljubeznivo nasmehnil Justin. »Premislil sem si. Zelo sem bil razburjen, pa sem se nato premislil.« »Premislil? — Kaj nas imate za norce?« ga je

za svaki rad i privredu, to bi joj se u smislu §-a 74, 62, 65 i 77. zakona o opskrbi zemaljskih namještenika Hrvatske i Slavonije mogla ustanoviti životna renta u iznosu od godišnjih 140 Dinara (560 K, dočim u smislu člana 154. zakona o činovnicima mogla bi joj smislu 154. člana zakona o činovnicima a se ustanoviti porodična penzija u iznosu od 333 Dinara 75 para (1335 K). Prema članu 252. zakona o činovnicima prestali su važiti svi zakoni, koji su dosada važili za državne službenike gradjanskog reda, u koliko nije tim zakonom odredjen koji izuzetak. Po članu 240. istoga zakona pak porodičima državnih službenika, kojima su porodične penzije pripale prije obnarodovanja ovog zakona ostaju dalje iste prinađenosti.

Obzirom na ove zakonske ustanove zatraženo je, da li se u nazočnom slučaju imade ustanoviti životna renta u smislu §-a 74. zakona od 5. augusta 1914. o opskrbi zemaljskih namještenika Hrvatske i Slavonije, ili se pak ima ustanoviti porodična penzija u prema penziji oca, koju je isti u času smrti imao.

Na ovaj upit je Ministarstvo Pravde aktom svojim od 12. marta 1926. br. 1523 odgovorilo, da je centralna komisija za izvršenje zakona o činovnicima i ostalim državnim službenicima gradjanskog reda po ovom predmetu na sjednici od 10. marta 1926. dala ovo mišljenje:

«U ovom slučaju ima se molilji odrediti porodična penzija po odredbama novog Zakona o činovnicima i ostalim državnim službenicima gradjanskog reda, na osnovu sume lične penzije, koju je njen otac imao u času smrti. Ona je ranije uživala milostinju koja joj je data vladarskim rješenjem u ono vrijeme kad nije imala nikakvog uslova za uživanje prava na penziju. Bez obzira na pitanje da li bi joj se i sada, pod režimom novog Zakona o činovnicima gradjanskog reda, mogla produžiti ta milostinja ili ne, za nju je sada pošto je lekarska Komisija Inspektorata Ministarstva Narodnog Zdravlja našla, da je trajno nesposobna za svaki rad i privredu, nastala nova situacija, koja joj daje mogućnost da zatraži primjenu odredaba Zakona bilo starog ili novog, koje za takav slučaj, predviđaju pravo na životnu rentu odnosno na porodičnu penziju. Pitanje je samo koji od tih zakona ima da se primjeni. Odgovor na to pitanje dala je Centralna Komisija u nekoliko svojih ranijih mišljenja po sličnim predmetima. Po stalnom mišljenju Komisija pitanje o uslovima pod kojima pravo na penziju nastaje, traje i prestaje, reguliše se po odredbama novog zakona i kod takvih lica koje svoje pravo na porodičnu penziju vuku od lica kojima je aktivna služba prestala pod režimom ranijih penzijskih propisa, jer prvi stav. čl. 24. Prelaznih Naredjenja novog zakona o činovnicima i ostalim državnim službenicima gradjanskog reda, kao jedina načelna odred-

ba prelaznog karaktera koja govori o porodičnim penzijama ima po mišljenju Komisije u vidu samo sumu porodičnih penzijskih prinađenosti, a ne odnosi se na uslove pod kojima se reguliše pitanje samoga prava na penziju i to čak ni za slučaj kad je porodična penzija pripala prije stupanja novog zakona u život o kom ta odredba i govori. U toliko manje može biti sumnje i primjeni odredbe novog zakona u ovom konkretnom slučaju o kom je ovdje riječ, jer tu je tek sada oupcje i nastalo pitanje o tome da li molilji pripada pravo na porodičnu penziju ili ne. Kako se prema izloženom, ovo pitanje ima da riješi po odredbama novog zakona, jasno je da molilji to pravo pripada prema odredbi tačke III. pod I. čl. 154. pošto je postala nesposobna za privredjivanje, i to pod uslovom, ako se uvjerenjem nadležne vlasti, utvrdi, da nema drugog kakvog izdržavanja.»

Iz strokovnih organizacija.

Odgovor oziroma pojasnilo Udrženja poreskih činovnika, sekcijska Ljubljana.

Pod Šifro »G. kr.« v poslednji številki »Našega Glas« objavljeni dopis »davč. uradnika z dežele« ni samo kritično nestvaren, marveč skuša tudi nekako smešiti našo organizacijo, ki si ne more očitati drugega, nego da skuša svoje članstvo potom okrožnic o storjenih ukrepih čim pogosteje in kar najbolj objektivno informirati.

In če se med tem članstvom najde tovariš, ki mu »je žal, da te okrožnice malo natančneje čita, ki ga njih vsebina pripravlja v nekako apatijo itd.« in ki smatra delegate naše sekcijske na poslednji skupščini v Novem Sadu samo kot nekako štafažo za dobro razpoloženje na banketih, potem moramo nepojmljivi namen, ki je vodil gosp. »G. kr.« pri njegovem dopisu, globoko obžalovati.

Očitek neodkrivnosti v naši zadnji okrožnici zveni sicer le kot ponesrečena fraza, gotovo pa je, da bi si pogledali z dopisnikom bliže iz oči v oči, ako bi bil sam »malo bolj odkrit« in če bi s polnim imenom pogledal izza plota navidezno tako nedolžne značke.

Resnica je, da smo izza poslednjega občnega zboru sekcijske poslali že nekaj pismenih zahtev Udrženju, da pa do danes od njega nismo prejeli niti enega oficijelnega odgovora.

Prav zato in radi učinkovitejšega pritiska na upravo Udrženja smo smatrali za potrebno, da naši delegati predlagajo nagrado za tajnika Udrženja. Rekli pa smo v okrožni s poudarkom, da mora pokazati že najbližja bodočnost, ako bo potem Udrženje eksplativne poslovalo.

Na občnih zborih se polagajo računi za preteklo upravno leto, sprejemajo pa sklepi z veljavnostjo do prihodnjega občnega zboru. Ker letošnji občni zbor sekcijske ni sklenil reducirati števila delegatov za skupčino, jih je šlo v Novi Sad z obremenjem vseh članov upravnega in nadzornega odbora pet.

Pri vseh organizacijah ukrepa o takšnih vprašanjih v okviru razpoložljivih sredstev upravnih odborov. Ako pa odobri še nadzorstvo, potem mislimo, da eventualnega ugovora ni pripisovati stvarnosti, marveč nepoučenosti dotičnega člana. Ali je imel člankar morda celo namen, zasejati razdor

in nezaupanje proti tistim, ki se za organizacijo nesebično žrtvujejo?!

Kar se tiče našega predloga za izboljšanje napredovalnih razmer v našem staležu, je dopisnik izluščil iz okrožnice samo tisti del, ki se mu je zdel za udarec najbolj pripraven, izpustil pa je vse ono, kar bi njegovo »kritik« že samo po sebi po zaslugu ocenilo. Zato je tipal samo na položajih II/1 in II/2, »naglo in površno pa je zopet pregledal« okrožnico glede položajev II/3 in II/4 in glede III. kategorije, kamor po vsem videzu sam ne spada. Seveda se mu ne glede na vse to tudi ni poljubilo premisli, da se z zasedbo praznih mest prvih dveh glavnih skupin potisnejo navzgor tudi tovariši pomožnih skupin in pripravnih skupin, ako imajo zato vse pogoje, ki jih določa čl. 57. uradniškega zakona.

Nadejamo se, da takih tovarišev, kakor se odraža gosp. »G. kr.« v svoji »kritiki« ... ni mnogo med nami. Ako je še mlad in krepak, mu svetujemo, da nujno sledi lastnemu priporočilu, ki ga navaja v zadnjem stavku svoje nekritične kritike. Udrženje poreskih činovnika, sekcijska v Ljubljani.

Podpisi.

Vestnik.

Novi potni in selitni stroški. Kakor smo že avizirali, se izdeluje v finančnem ministrstvu nova uredba o potnih in selitnih stroških. Doznavali smo, da gredo po novem osnutku uredbe uradnikom te-je dnevnice: Uradnikom I/1, I/2 = 250 Din, I/3 = 200 Din, I/4, I/5 in II/1 po 160 Din, I/6, I/7, II/2 in III/1 po 120 Din, I/8, I/9, II/3, II/4, III/2 in III/3 po 100 Din, a pripravnikom v II/5 in II/4 po 80 Din na dan.

Savez poštih, telegrafiskih in telefonskih uslužencev v Beogradu je sklenil za 12., 13. in 14. julij kongres. 24. junija je prejela tukajšnja Obl. organizacija ptt uslužencev od Saveza dopis, ki jim sporoča, da se kongres z ozirom na nemili dogodek v parlamentu odloži, če na to pristanejo oblastne organizacije. Obl. organizacija je odgovorila, da stanovske in nepolitične (strokovne) organizacije nimajo razloga, da bi odložile kongres. Savez je že 28. junija pozval vse Obl. organizacije na kongres. G. J. Campa je izdelal za kongres tudi načrt za izpremembo pravil Saveza. Kakor posnemamo iz Poštnega glasnika št. 20, sloni ta osnutek na principu sindikalizma in na strogo centraliziranem sestavu. Z ozirom na okrožnico Saveza je imela zagrebška oblastna organizacija dne 29. junija sejo, na kateri je sklenila, da se mora kongres zaradi splošnega žalovanja hrvatskega naroda odložiti, oziroma da ne pride noben Hrvat na kongres, če se bo sedaj vršil. Za odgoditev kongresa sta bili samo zagrebška in splitska organizacija, dočim so se vse druge oblastne organizacije izrekle za to, da naj se kongres vrši, kakor to zahtevajo pravila Saveza. Ta okolnost je privela do spora v zagrebški organizaciji in baje do ostavke predsedstva, ki je za to, da se gre na kongres, če ne bo preložen. Hrvatje torej ne pridajo na kongres.

V stoletju živčnih bolezni je treba imeti jeklene živce. Uživanje zrnate kave pa jih ubija. Najboljši nadomestek za kavo je zato Žika, ker je ob enem tudi redilna.

Razširjajte
„Naš Glas“!

Tvrdka A. Volk Ljubljana
Resljeva cesta štev. 24.
veletrgovina z žitom, moko in drugimi
mlevskimi izdelki

priporoča zlasti pravovrstno
banaško pšenično moko.

Priporočamo tvrdko

M. Tičar, Ljubljana

za nakup vseh
pisarniških in šolskih potreščin

Naiceneje kupite moško perilo

tovarni perila „TRIGLAV“

LJUBLJANA, Kolodvorska ulica 8 (nasproti hotela Štrukelj).

Tvrdka Andrej Marčan

priporoča svoji mesnici:

Prešernova ul. 16.

Ljubljana

Rimska cesta 21

Tovariši!

Kupujte svoje potreščine le pri tvrdkah in obiskujte
le lokale, ki inserirajo v „Našem Glasu“.

Kdor podpira nas, tega podpirajmo mi!

Obiščite
novo urejeni
oddelek za
gospode

A. Šinkovec nasl. K. Soss

Ljubljana, Mestni trg 18, 19.

Dežniki

Josip Vidmar

Ljubljana, Pred Škofijo 19

Najnižje cene! Solidna in točna postrežba

Popravila, preobleke.

C. J. Hamann,
Ljubljana

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila, opreme nevest novorojenčkov, perja in modnih potrebščin.

Predtiskarija modernih ročnih del.

Restavracija

„pri NACETU“

Ljubljana, Kette Murnova ulica 3.
priporoča gg. drž. uradnikom dobro postrežbo
v kvaliteti pičač in hrane.

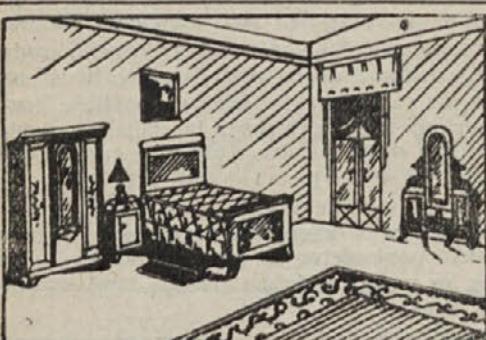
Parna pekarna
FRANC DOLINAR

LJUBLJANA

PRED ŠKOFIJO 11 POLJANSKA C 19
najtopleje preroča svojim cenj odjemalcem
večkrat dnevno prvorstno sveže pecivo in
različne vrste slaščic.

PARNA PEKARNA
JEAN SCHREY NASL.
JAKOB KAVČIČ

*
VEČKRAT NA DAN SVEŽE PRIZNANO
NAJBOLJŠE VSAKOVRSTNO PECIVO.

Ign. Repše
zaloga pohištva
Ljubljana
Dvorni trg štev. 1.

Priporoča svojo bogato zalogu najmodernejšega pohištva: spalnice, jedilnice, sobe za gospode, kuhinje, klubgarniture ter sprejema vsa v stroko spadajoča dela.

Ustanovljena I. 1889
Telefon štev. 2.016

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

Ustanovljena I. 1889
Poštni ček 10.533

Stanje vloženega denarja
nad 300 milijonov dinarjev.

(GRADSKA ŠTEDIONICA)
LJUBLJANA
Prešernova ulica

Stanje vloženega denarja
nad 1.200 milijonov kron.

sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sodiča denar nedoltnih, župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar tu popolnoma varen.

Priporoča se cenj. občinstvu
špecerijska trgovina

Leskovič & Meden

LJUBLJANA, Jurčičev trg št. 1.

Cenejše kot pri
razprodajah
se dobri vsakovrstno manufak-
turno blago pri

J. TRPIN, Maribor
Glavni trg štev. 17.

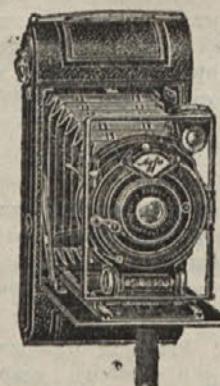
Ivan Jelačin. Ljubljana

Uvoz kolonialne in špecerijske robe.
Tvrdka ustanovljena leta 1888.
Solidna in točna postrežba.

Pri vsakem dobro pripravljenem obedu
naj bodo na mizi tudi testenine

FOTO-APARATI
FOTO-MATERIJAL

V NAJVEČJI IZBIRI PRI
JANKO POGAČNIK
LJUBLJANA, TAVČARJEVA UL. 4.